

(Μοσχάτ.) Θράκ. (Καβακλ.) Μακεδ. (Βόιον Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ.) Προπ. (Μηχαν.) Στερελλ. (Αίτωλ. Γραν. Καλοσκοπ. Καρπεν. Περίστ. Ὑπάτ. κ.ά.) *γιζιράου* Εὐβ. (Αἰδηψ. Λιχάς) *γκιζ'ράου* Ἡπ. (Πλάκ.) Θεσσ. (Ἀργιθ. Κακοπλεύρ.) *γζ'ζιράου* Στερελλ. *γκεζερινῶ* Βιθυν. (Κατιρλ.) Λυκαον. (Σίλλ.) *γκεζ-ζερινῶ* Νίσυρ. *γκιζερινῶ* Ἡπ. (Τσαμαντ.) *γκιζιρινῶ* Θεσσ. (Ἀνατολ. Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.) Θράκ. (Ἀμόρ. Κόσμ.) Μακεδ. (Βόιον Καστορ. Κοζ. Φυτ. κ.ά.) Στερελλ. (Παρνασσ.) κ.ά. *γιζ'ρινῶ* Θράκ. (Κομοτ.) *γκιζιαρινῶ* Θράκ. (Σουφλ.) *γκιζιαρινῶ* Θράκ. (Σουφλ.) *γκεζαράω* Ἡπ. (Δρόβιαν.) *γκισ'ράου* Μακεδ. *κιζιρίζου* Μακεδ. *κιζιρῶ* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *κισιρίζου* Στερελλ. (Ἀράχ.) Ἀόρ. *γκιζιρ'ξα* Θράκ. (Σουφλ.) *γεζέρηκα* Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gezirmek* = περιφέρομαι.

1) Ἐπισκέπτομαι τόπον τινά χάριν ἀναψυχῆς ἢ ἐργασίας, περιφέρομαι ἀσκόπως τῇδε κάκεισε σύνθητ.: *Τί γκεζερίζεις μεσάνυχτα μέσ' ἔς τὰ σοκάκια; Λεξ. Πρω. Ποῦ γκιζιράς ὄλ' μέρα κι δὲν κάθισι κι λίγου ἔς τοῦ σπῖτ';* Μακεδ. (Δεσκάτ.) *Ποῦ γκεζέραγες οὐλή την ἡμέρα;* Πελοπν. (Δάρα Ἀρκαδ.) *Δὲν πῆγε ἔς τὸ χωράφι, γκεζεράει τὰ μαγαζιά Πελοπν.* (Βλαχοκερ.) *Ποῦ γεζεράεις τέτοια ὦρα;* Μέγαρ. *Ἐγκεζέρισα ὅλο τὸ βουνὶ καὶ δὲν τό βρα τὸ βόιδι πουθενά Ἡπ.* (Χιμάρ.) *Οὐ ἀδιρφὸς τ' ἔς γκιζιροῦσι ὁλονένα ἔς τὰ λόγγα, γιὰ νὰ βρῇ τ' ἄδιρφή τ' Ἡπ.* (Κόνιτσ.) *Ὅλ' τ' ἡμέρα γκιζιροῦσις κι τώρα π' νύχτουσι ἡρθις νὰ φᾶς Ἡπ.* (Ζαγόρ.) *Γκιζιρίσαιμαν ὅλουν τοὺν τόπου κι ὅλου τοῦ χουριό κι δὲν τοὺν ἡῤαμαν π'θινά Ἡπ.* (Κουκούλ.) *Βγαῖν' κι γκιζιράει τὰ χουριά Μακεδ.* (Βόιον.) *Ποῦ γιζιράς κ' ἰγὼ σὶ γύριβα;* Εὐβ. (Αἰδηψ.) *Τί γιζιράς ἔς τὰ δρόμια κι δὲ γαθέσι νὰ δ'λέψ'ς;* Εὐβ. (Λιχάς.) *Ὅλουν γκιζιράει αὐτὸς οὐ ἄνθρωπους, στασιδὲν ἔχ' Στερελλ. (Γραν.) Ἡ μουνόλ'κους γκιζιράει μουναχὸς τ' κι κάψ' πουλλή ζ'μιά Θεσσ. (Σουκαμν.) Ἀναγκάσ'κι νὰ γέν' πραγματιφτής κι νὰ γκιζιαρινάει ἀπὸ χουριό σὶ χουριό Θράκ. (Σουφλ.) Τώρα οὐ πάππους πόστασι νὰ γκιζιράη κι νὰ γλέπ' μουρὸ κι ἀχαμπέροντον κόσμου κι πῆρε τοῦ δρόμου γιὰ τοῦ χουριό τ' (...ἀπόστασε νὰ τριγυρίζει καὶ νὰ βλέπει μωρούς καὶ ἀνοήτους ἀνθρώπους καὶ ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιστροφῆς· ἐκ παρκαμυθ.) Μακεδ. (Βόιον.) *Μωρὴ Δανάη, μωρὴ! Ποῦ γκεζεράς, διαβόλου θηλυκό, ἄχ, μπουκιές θὰ σὲ κόψω φοράδα! Σ. Δάφνης ἐνθ' ἄν. || Αἰνιγμ. Ἀψυχον εἶνι, ψῆ δὲν ἔχ', ψὲς παίρνει κι γκιζιρινᾶ (ψῆ = ψυχὴ· ὁ σιδηρόδρομος) Θράκ. (Κόσμ.) || Ἀσμ.**

Ἦ τὰ πέλαγα γκεζέραγε, ἔς τὰ πέλαγα γυρίζει Πελοπν. (Σουδεν.)

Πέδε χρόνια γιζερίζω τὴν ἀγάπη μου νὰ βροῦ Κέρκ.

Πέδι μῆνις γκιζιροῦσα μεσ' ἔς τοῦ γιούλ-μπαχτῆ Μακεδ. (Φυτ.)

Δὲν ἤμουν νιὸς κάμμιὰ φορὰ, δὲν ἤμουν παλληκάρι, πὺν γκιζιροῦσα τὰ βουνὰ μὲ δώδεκα συντροφους; Μακεδ. (Φλόρ.)

Ποῦ ἦσαν, πριστιρούλα μου, τόσουν κιρὸ χαμέν'; —Ἦμαν ἔς τοὺς κάμπους, πῶβουσα, ἔς τοὺς κάμπους γκιζιροῦσα Μακεδ. (Γαλατ.)

Ξένους ἤμουν οὐ καημένους κι ἔς τὰ ξένα γκιζιροῦσα, κι ἔς τὰ ξένα γκιζιροῦσα κι τὶς ὁμωρφὶς κοιτοῦσα ποιά 'ταν ἄσπρη, ποιά 'ταν ροῦσσα, ποιά 'ταν γαργαρουλιμοῦσα (ροῦσσα = ἡ πυρρόθριξ, γαργαρουλιμοῦσα = ἡ ἔχουσα λευ-

κὸν λαίμῳ) Στερελλ. (Παρνασσ.)

Πέδι χρόνους πιρπατοῦσα τοῦ γιολὸ-γιάλῳ, μουρὴ καπιτὰν Βασιλικὴ κι ἄλλους πέδι γιζιροῦσα τοῦ βουνὸ-βουνό, μουρὴ Λῆμν. (Πλάκ.)

Κυρά μου, δῶσ' μου τὰ κλειδιά, τὰ παραδεδεισμένα κλειδιά, ν' ἀνοίξω τοὺν Παράδεισον, νὰ μῶ νὰ γκιζιρίξω

Θράκ. Συνών. *β ο λ τ ά ρ ω 3, β ο λ τ ε τ ζ ά ρ ω 2, γ υ ρ ί ζ ω, γ υ ρ ν ο β ο λ ῶ, γ υ ρ ο β ο λ ῶ, γ υ ρ ο υ λ ι ά ζ ω, σ ε ρ ι α ν ί ζ ω, χ α ζ ε ύ ω, χ α ζ ο λ ο γ ῶ.*

2) Περιφέρω κάτι πρὸς θεόν Θεσσ. (Ἀνατολ. κ.ά.) Λυκαον. (Σίλλ.) Μακεδ. (Φλόρ.) Στερελλ. (Παρνασσ.) || Ἀσμ.

Μάσε, Δῆμο μ', τὸ-γ-αῖμα μου ἔς ἓνα χρυσὸ μαντήλι, πάρε το καὶ γκιζέρα το ἔς τῆς Πόλης τ' ἀργαστήρια Μακεδ. (Φλόρ.)

Γιὰ μιὰ φουρὰ γκεζέρισα ἓνα ὁμωρφον κουράσι, νὰ τοῦ φιλήσου ντρέπουμι, νά-ν-τῆς τοῦ πῶ νηρηῶμι

Θεσσ. (Καρδίτς.) 3) Παρακολουθῶ διὰ τοῦ βλέμματος, παρατηρῶ Μακεδ. Προπ. (Ἀρτάκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.): *Γκιζιροῦσι νὰ βρῇ τίπουτα Μακεδ. || Ἀσμ.*

Ἦ τοῦ παραθύρου ἑκατσα, τοὺς κάμπους γκιζιράου Αἰτωλ. Συνών. *ἀ β λ α ν τ ί ζ ω 5, ἀ γ ν α ν τ ε ύ ω 1, ἀ γ ν α ν τ ί ζ ω (Ι) 2, β ι γ λ ά ρ ω 1, β ι γ λ ε ύ ω, β ι γ λ ι ά ζ ω 1, β ι γ λ ί ζ ω 2, τ η ρ ῶ.*

γκεζερίζω τό, ἐνιαχ. γκιζιρίζω Θράκ. (Ἀμόρ.) γκιζιαρίζω Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ε ζ ε ρ ί ζ ω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. *γ κ ι ζ ι α ρ ν ά ο υ*, κατὰ τινὰ ἀναλογίαν πρὸς ἄλλα οὐς. εἰς - ιό: *γ υ ρ ο υ λ ι ό, γ υ ρ ι τ ι ό* κ.τ.τ.

Γ κ ε ζ έ ρ ι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γκεζέρισμα τό, Πελοπν. (Βλαχοκερ. Βούρβουρ.) γκεζέρ'σμα Εὐβ. (Αἰδηψ.) Μακεδ. (Κολινδρ.) Στερελλ. (Περίστ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ε ζ ε ρ ί ζ ω*.

1) *Γ κ ε ζ έ ρ ι 1*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Κάνε δουλειὰ καὶ νὰ σοῦ λείπη τὸ γκεζέρισμα Πελοπν. (Βλαχοκερ.) Ἀποὺ γκεζέρ'σμα σὶ γκεζέρ'σμα τὸ 'χ' κι πάει ντίπ χαμένους Στερελλ. (Περίστ.)*

γκεζεριτζής ὁ, ἐνιαχ. γκιζιαριτζής Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ κ ε ζ έ ρ ι* καὶ τῆς παραγωγ. κατὰ - τ ζ ῆ ς.

Ὁ ἀσκόπως περιφερόμενος ἀνὰ τὰς ὁδοὺς. Συνών. βλ. εἰς λ. *γ κ ε ζ ε ρ ι ά ν ο ς*.

γκεζεροσπίτης ὁ, ἐνιαχ. γκιζεροσπίτης Ἡπ. (Δρόβιαν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ε ζ ε ρ ί ζ ω* καὶ τοῦ οὐς. *σ π ί τ ι*.

Ὁ περιφερόμενος ἀσκόπως ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Συνών. *π ο ρ τ ο γ ύ ρ η ς*.

γκεζέρω ἡ, ἐνιαχ. γκεζέρου Ἡπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Σουκαμν. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ κ ε ζ έ ρ ι*.

Γυνὴ ἡ ὅποια περιφέρεται ἀσκόπως ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐνθ' ἄν.: *Εἶσι σουκακοῦ κι γκεζέρου Σουκαμν. Πότε στρώθ'κι αὐτὴ νὰ κάψ' ν'κουκυρίδ; Ὀλονένα τέτοια γκεζέρου ἦταν Κουκούλ.*

Συνών. *γυρίστρα, γυρουλοῦ, καλντεριμι-
τζοῦ, μπολοθύρα, πορτογύρω, σοκακοῦ,
σουρταφερτατζοῦ, σουρτούκω.*

γκεζί τό, Ἀθῆν. (παλαιότ.) Πελοπν. (Μαντίν.) — Λεξ.
Πρω. Δημητρ. *γκιζί* Πελοπν. (Κυνουρ. Μαντίν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gez* = κύκλος.

1) Κύκλος χαρασσόμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατὰ τὴν παι-
διὰν «κρυφτό», ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐξορμᾷ ἡ «μάννα» πρὸς ἀνέυ-
ρεσιν τῶν κρυμμένων συμπαικτῶν ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. φρ.
"Εμπα μέσα 'ς τὸ γκεζί (ἐπὶ κομπορρήμονος προκαλουμένου,
ὅπως ἐμπράκτως ἐπιδείξει τὴν ἱκανότητά του, συνών. μετὴν
ἀρχαίαν «ἰδοῦ ἡ Ρόδος, ἰδοῦ καὶ τὸ πῆδημα») Λεξ. Δημητρ.
2) Συνεκδ. *γκεζάκι*, τὸ ὅπ. βλ., Λεξ. Πρω. Δημητρ.
Πβ. *καράβάκι*.

γκεζντιρεύω ἑνιαρ. *κεζτιρεύω* Πόντ. (Ἀργυρόπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gezdirme* = περιφέρω.

Περίαγω, περιφέρω κάποιον: Ἄσμ.

Κόρη, ὄντας ἐγένουσ'νε καὶ ὄντας ἐγεννέθες,
ἔτον καὶ δειτροφύλλωμαν κι ὁ φέγγον ἔτον νέος
κ' ἐνουσ'νε 'ς σ' ἢλ' τὸ γέννεμαν καὶ 'ς σὴν καλὴν τὴν ὥραν
νὰ κεζτιρεύω τ' ἄλογο σ', νὰ κλώθω τὰ παπούτσά σ'

(ὁ φέγγον = ἡ σελήνη, 'ς σ' ἢλ' τὸ γέννεμαν = κατὰ τὴν
ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου).

γκέζο τό, Εὐβ. (Ἀνδρων. Μετόχ.) Πελοπν. (Κόρινθ.)
γκέζον Στερελλ. (Τριχων.) *γέζου* Σάμ. *γέζος* ὁ, Πελοπν.
(Καρδαμ. Ξεχώρ.) *γκέζους* Στερελλ. (Τριχων.)

Ἐκ τῆς ρίζης *gez-* τοῦ Τουρκ. ρ. *gezme* = κι-
νοῦμαι.

1) Κίνησης, βῆμα Εὐβ. (Ἀνδρων. Μετόχ.) Πελοπν. (Κό-
ρινθ.): *Θά σοῦ δώσω καμμιά γροθιά καὶ δὲν θὰ κάνης γκέζο*
Κόρινθ. Τὸ σκότωκα τσ' ἐν ἔκαμε γκέζο Ἀνδρων. Μὴν
κάν'ς γκέζο γιὰτ' σ' ἔφαγα Μετόχ. Σκιάζεται τὸ μουλὰρ
καὶ δὲν ἔκανι γκέζο αὐτόθ. Συνών. φρ. δὲν ἔκανε
βῆμα. β) Συνεκδ., ἐλαφρὰ ἀνεπαίσθητος πνοὴ ἢ φωνὴ Σάμ.: Τὸν
χτύπα κι γέζου δὲν ἔβγαλι, Συνών. ἄχνα 2, ἀνά-
χνα 2, ἀχνάδα 2. Συνών. φρ. δὲν ἔβγαλε ἄχνα,
δὲν εἶπε κι χ. 2) Ἐπιρρηματ., ἀκαριαίως Στερελλ.
(Τριχων.): 'Νὴ πῆις γκέζου τ' γίδα μὲ τ' στομπιά π' τ'ς
ὄρ'ξες (στομπιά = πετριά). 3) Ἐπιθετ., ἄπνους Πελοπν.
(Ξεχώρ.) Στερελλ. (Τριχων.): Τοῦ ὄωτσε μία βουνέα 'ς
τὸν ὕπνο τσαὶ τὸν ἄφησε γέζο (βουνέα = γρόνθος, ὕπνος
= μῆνιγξ) Ξεχώρ. || Φρ. Πῆι γκέζους (ἔμεινε ἄπνους)
Τριχων. Συνών. φρ. πῆγε 'ς τὰ θυμαράκια,
ἔμεινε κόκκαλο-ξερός-τέξα-τέντα, τὰ
κακάρωσε, τίναξε τὰ πέταλα.

γκείσα ἡ, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ Ἰαπων. *geisha*.

Ἡ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀοιδὸς καὶ χορεύτρια εἰς Ἰαπωνίαν
σύννηθ.: *Ἡ Ἰαπωνία ἔχει γκέισες ποὺ κάνουν τράκες.*
"Εφερε ἀπὸ τὴν Ἰαπωνία αὐθεντικὴ στολὴ γκέισας Ἀθῆν.

γκέλ τό, σύννηθ. *γκέλι* ἑνιαχ. *γκέλα* ἡ Πελοπν. (Βερεστ.
Φιγάλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

Ἐκ τῆς προστ. *gel* τοῦ Τουρκ. ρ. *gelme* = ἔρχο-
μαι, ἐπιστρέφω.

1) Τὸ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἀναπήδημα ἐλαστικῆς σφαίρας σύ-

νηθ.: *Τρύπησε τὸ τόπι καὶ δὲν κάνει γκέλ σύννηθ. || Φρ. Θά*
σοῦ δώσω τέτοια φάπα, ποὺ θὰ κάνης γκέλ (ἀπειλὴ) σύννηθ.
2) Μεταφ., ἡ ἔλξις ποὺ ἀσκεῖ κάποιος ἢ κάτι σύννηθ.:
Αὐτὴ ἡ γυναῖκα κάνει γκέλ (εἶναι ἐλκυστικὴ) σύννηθ. "Εχω
ἓνα κουστούμι ποὺ κάνει γκέλ σύννηθ. Εἶχε μιὰ λιανομόναρη
γελάδα πῶκανε γκέλες Πελοπν. (Βερεστ.) Πβ. ἔκανε
τράκες.

γκέλα ἡ, σύννηθ. *κέλ-λα* Κύπρ. *γκελές* ὁ, "Ηπ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gelle*, ὄρος χρησιμοποιούμενος κατὰ
τὸ παίγνιον «τάβλι».

Ἡ κατὰ τὸ παίγνιον «τάβλι» περίπτωσις, κατὰ τὴν ὁ-
ποῖαν ὁ ρίπτων τοὺς κύβους φέρει ἀριθμοὺς ἀντιστοιχοῦντας
εἰς τόπους κατεχομένους ὑπὸ δύο ἢ πλείονων πεσσῶν τοῦ
ἀντιπάλου, ὥστε δὲν δύναται νὰ τοποθετήσῃ ἐπὶ τοῦ ἄβακος
τοὺς ἐκβληθέντας πεσσούς του σύννηθ.: *"Εκανα - ἔρριξα -*
ἔφερα γκέλα. Μοῦ χτύπησε ἓνα πούλι καὶ φέρνω γκέλες
συνέχεια σύννηθ. β) Μεταφ., ἡ ἀποτυχία Στερελλ. (Αἰτωλ.
Ἀκαρναν.)

γκελίρι τό, σύννηθ. *γελίρι* Σῦρ. *γίλιρι* Λέσβ. *γιλέρ* Σάμ.
γιλίρ Σάμ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gelir* = εἰσόδημα.

1) Κέρδος, πρόσδοδος, εἰσόδημα Μῆλ. Σῦρ.: *"Εχει πολλὰ*
γελίρια - ἔχασε τὰ γελίρια του Σῦρ. Συνών. ἀπολαβὴ,
σοδειά, μαξούλι. 2) Ἀφθονία, ὁ πλοῦτος γενικῶς
Λέσβ. Σάμ.: Αὐτὸ τοῦ γιλέρ τὸ εἶδι κι 'ς τ' ἀφένει τ' (εἰς
τὸν πατέρα του;) Σάμ. || Ἄσμ.

Χάσαμε τοῦ γιλιρί μας,
ποὺ 'βραμ' ἀπὶ τσι γουνοί μας

Λέσβ. Συνών. *ἀγαθὰ 1, ἀφέντεμα 2, ἀφέντι 6,*
ἔχει, καλὰ (βλ. καλός), κατὰσταση, πε-
ριουσία.

γκελμπερί τό, Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Βιθυν. (Μουδαν.
Νικομήδ.) Μακεδ. (Νάουσ.) Προπ. (Πάνορμ.) — Λεξ. Πρω.
Δημητρ. *γελβερί* Θράκ. (Τσακίλ.) *γκιλμπιρί* Θεσσ. (Ἀε-
τόλοφ. Ἀνατολ. Μελιβ. Μεγαλόβρυς. Νερόμυλ. κ.ά.) Μα-
κεδ. (Βόιον Δαμασκ. Νάουσ.) *γιλβιρί* Θάσ. Προπ. (Κύζ.)
γκιλντιρί Μακεδ. (Βόιον) *γιλντιρί* Θεσσ. (Μελιβ.) *κιλμπιρί*
Θεσσ. (Πήλ. Σκήτ. κ.ά.) κιλβιρί Θεσσ. Σάμ. (Μαραθόκ.)
τσελμπιρί Τένεδ. *τσιλβιρί* Ἄνδρ. (Κόρθ.) *κελπερίν* Κύπρ.
γκιουλμπιρί Θεσσ. (Πήλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Ζουπάν.)
κιουλβιρί Αἰμν. *γκέλμπερι* Νάυστ. Πελοπν. κ.ά. *γέρβερι*
"Ιος γκέλμπιρ Θεσσ. (Φάρσαλ.) Θράκ. (Σουφλ.) *γέλμπιρ*
Θεσσ. Σάμ. κελβερί Κρήτ. (Μουστάκ.) *κέλβερι* Κύθν.
κέλβιρ Σάμ. *κέλμπουρο* Πελοπν. (Μαραθ.) *γκελμπερή* ἡ,
Πόντ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. *κελπερή* Πόντ. (Χαλδ.) *γκέλ-*
μπερη Νάυστ. *γκέρμπιλη* Θεσσ. (Συκαμν.) *κέλβερη* Ἄνδρ.
Πελοπν. (Ἀργ.) *κέρβερη* Σύμ. *τσέλμπιρ* Στερελλ. (Ἀράχ.)
γκέλβερ ὁ, Θράκ. (Καρωτ.) *γκέρμπιλης* Θεσσ. (Κρυόβρ.)
κέλμπερης Σῦρ. *τσιαρμυέρης* Κῶς *γέλβουρας* Μακεδ.
(Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gelberi* = ἐλκυστήρ.

1) Μακρὰ σιδηρᾶ ἢ ξυλίνη ράβδος φέρουσα εἰς τὸ ἐν ἄκρον
αὐτῆς προσηλωμένον καθέτως τεμάχιον ξύλου ἢ μετάλλου
πρὸς ἐξαγωγήν τῶν ἀνθρακίων ἐκ τῆς ἐστίας τοῦ κλιβάνου
ἢ πρὸς συσσώρευσιν τοῦ ἀλωνισθέντος σίτου, σησαμίου κλπ.
Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Ἄνδρ. (Κόρθ. κ.ά.) Βιθυν. (Μουδαν.
Νικομήδ.) Θεσσ. (Ἀνατολ. Κρυόβρ. Μεγαλόβρ. Μελιβ. Νε-

